

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 148.

Brașov, Luni, Marți 4 (16) Iulie

1889.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1889 stilu vechiu
s'a deschis nou abonamentu la care in-
vităm pe toți amicii și sprijinitorii noștri.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl. pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 3 Iulie.

Cestiunea stîrpirei concubina-
telor, fiindu o cestiune de cea
mai mare însemnătate din punctu
de vedere religios-moral, e na-
turalu că tormeză unu obiectu de
căpeteniă alu desbaterilor în si-
node și în adunările preoțesci ale
diferitelor tracte.

S'a pututu vedé din raportele
ce s'au prezentatu sinodelor epar-
chiale și în acestu anu, că decă
în unele părți viețuirile nelegiuite
se împuțineză, în alte părți din
contră crește numărulu lor în
modu înspăimântătoru.

Au fostu avisate, nu-i vorbă,
pretutindenea autoritățile biseri-
cesci, să ia măsurile de lipsă și
la casu de nevoiă să cêră spriji-
nulu autorităților administrative,
pentru a să împedeca viețuirile
nelegiuite și a se stîrpi.

Din cele mai multe părți sun-
temu informați, că în adevêr s'au
și adresatu cerculare, și în unele
locuri deja câte două până acum,
câtră oficiile preoțesci, ca să pro-
cedă cu energiă preoții la stîr-
pirea concubinatelor.

Preoții din parte-le, cei mai
mulți, n'au întârziatu a procedé
în înțelesulu cercularilor la in-
dreptarea rēului, și acolo, unde
nici povețele lor părintesci, nici
amenințările n'au pututu folosi,
s'a cerutu ajutorulu autorităților
administrative.

Dér precum ni-se scrie din unele
părți, autoritățile administrative
sunt departe de a și înțelegé che-
marea și a să face datorința. Nu
numai n'u se mulțamesc pe alo-
curea nici cu aceea, că nu dau
ajutorulu cerutu pentru înlăturarea
unei stări de lucruri, care e con-
trară simțului religios-moralu, ci
precum ni-se scrie din comitatulu
Hunedorei, unii preoți, cari în pu-
țerea datorinței, ce o au autorită-
țile administrative, le ceru aces-
tora ajutorulu și sprijinulu, pri-
mescu nisce răspunsuri dela unele
organe subalterne ale administra-
țiunei, ce nu se pot reproducé

într'unu diaru, ba se jenéză chiar
preoții, cari ne scriu, a ni-le co-
munica în scrisore măcaru.

În asemenea împrejurări e cu
neputință a lucra, în părțile bătute
de Dumneșeu cu astfelu de organe
administrative, cu succesu la stîr-
pirea concubinatelor, ba din con-
tră e periculatu de a se spori și astfelu
imoralitatea se încurajéză chiar de
cei chemați a o combata.

Și sciutu e, că unde simțulu
religios și moralu lipsesce, acolo
se incuibă toate relele, vine bătaia
lui Dumneșeu peste omu.

În fața astei stări de lucruri,
autoritățile noastre bisericesci supe-
riore, care voru fi avēndu cunos-
cință despre aceste neajunsuri, tre-
buie să intervină cu totă energiă
pentru ca organele administrative
să și facă datorința, căci nu în-
țelegem cum ar puté suferi unu
guvern, fie elu măcar alu lui
Koloman Tisza, ca pe când bise-
ricile destășură totă energiă pen-
tru înlăturarea unei stări imorale,
pe atunci administrațiunea să o pro-
page încurajind'o prin neîmplinirea
datorinței sale.

Vomă mai vorbi asupra acestei
cestiuni din alte puncte de vedere.

Continuarea raportului

în procesulu părintelui Lucaciu.

Raportulu nostru a fostu silitu să în-
terupă referada sa din numărulu de Mercuri alu
fōiei noastre. Acum ne trimite continuarea,
care o publicăm, fiindu de mare interesu din
punctu de vedere principiaru și obiectiv, ceea
ce rezultă chiar din firea lucrului:

Szűcs Illés: Dice că elu la conferință
n'a fostu de față și că numai după con-
ferință pe la 4 ore d. a. a sositu în
Tăuții de susu, apoi ca unu drumariu a
întratu în birtulu lui Liptak, unde a v-
dutu o mulțime de Români, dintre cari cu
acea, cari sunt sub direcțiunea lui, a
începutu a vorbi. Li-a descris cum
el, ca copilul sêrmanu a umblatu la
școlă, cum a sêrblat descultu, de căte-
ori, în timpu de êrnă mai alesu, a sim-
țitu în picioarele sale împunsăturile du-
rerose ale frigului. Până la 27 de ani
ai vieții sale a totu învățatu și s'a ni-
sunitu să se facă omu.

Apoi s'a și făcutu. Ca absolventu
alu academiei din Șemnițu a fostu apli-
catu la montanistica erarială. Pe tim-
purile acelea domniau Nemții, cari scimă
cum ne apăsau. Eu li-am spus apoi
la ômenii aceia, ca să învețe și ei,
că numai cu cartea și cu învățatura te
poți scutura de apăsătorii ței. Intre a-
ceea a sositu și fratele d-lui Dr. Lucaciu,
Constantin, care a lăsatu în locu totu
ce am vorbitu eu la ômenii mei și după
aceea m'a invitatu să mergu și eu între
domni și să nu stau între ômenii sim-
pli; m'am și dusu acolo și am datu de
mai mulți domni români, preoți și mi-
reni, ba a fostu acolo chiar și d-l s-pre-
toru alu cercului. Aici s'au schimbatu
între mine și ei mai multe vorbe, în
urmă însă eu m'am dusu acasă. Ba m-
aducă aminte, că am mai dîștu la ômeni,
în curte, ca să nu se lapede de noi, și
să nisiuescă prin lucru și purtare bună
a se face vrednic de erariu. (E de no-
tat, că Szűcs Illés e de origine Român,
și ađi oficialu erarialu la minele din

Baia-Spria.) A mai dîștu martorulu: mă
rogu, eu sunt omu atâtu de omeniă, în
câtu m-ar plăcé, ca măcaru o a de cea
parte a țerii să fiă așa.

Preș.: N'ai fostu dér de față la vor-
birea d-lui Lucaciu; dér te rogu să-mi
spuni, ce ai observatu? Fost'a agitat
poporul, pe care l'ai vedutu?

Szűcs Illés: Mă rogu eu acesta n'o
dicu, că am vorbitu numai cu nisce
ômeni din locu, vr'o doi trei, cari deja
băuseră mai multu. Vr'o agitare nu am
observatu pe ei?

Preș.: De ce religiune e martorulu?

Szűcs Illés: Mă rogu, eu s'ă romano-
catholicu, dér mai bine dîștu de cati-
licu. (Bietulu martoru e Român de ori-
gine, o existență dubiă, care s'a genatu,
său s'a temutu să o spună acesta espresu
înaintea tribunalului.)

După acesta se aduce înainte mar-
torulu Moroșanțu Demetriu, care espune
nisce fasiuni, cari se reduc la nici în-
côce, nici încolo. Trecēndu tribunalulu
fără nici o considerațiune peste fasiunile
acestui martoru, se provocă a se pre-
senta delatorulu și martoru Liptak Jo-
zsef, prietinu și alter ego alu lui Pap
Zsiga.

Acesta, spre ôre-care ilaritate a pu-
blicului, peroréză totu ceea ce a dîștu și
înșiratu și notarulu Pap Zsiga. La în-
trebarea președintelui spune, că scie și
pricepe rămasintelu.

Acusatul nu numai că pune la în-
doielă această mărturisire, ci chiar negă
că ar sci românesce. Coroianu rógă pe
tribunalu, ca, pentru ca să se potă con-
stata, că martorul a ievea scie și pricepe
limba română, mai alesu cea literară, în
care totdeuna are datinu d-lu Lucaciu
să vorbescă și în care a vorbitu și cu
acea ocașiune, să citeze românesce pro-
pozițiunile acelea, cari sunt încriminate,
cu atât mai vîrtosu, că a dîștu că forțe
bine și aduce aminte.

Președintele: la acesta êră vine în
furiă, se espectoréză într'unu modu care
vatemă serioșitatea locului ce-lu ocupă.
Vedēndu, că chiar și publiculu se miră
de acesta, e imposibilu omulu să nu se tur-
bure, dér mă rogu, d-vôstră așa vă pur-
tați, încatu omulu își perde sângele rece
și cumpetulu. Martorul stă înainte ju-
rământului, și el, făcēndu-se atentu la
acesta, a mărturisitu, că scie românesce
și că l'a priceputu pe deplin pe d-lu
Lucaciu. Noi acesta o primim.

Advocatul Coroianu nu răspunde
nimicu, numai cu unu gestu multu sem-
nificatoru ia spre notiță vorbele pre-
ședintelui.

După acesta se provocă martorul
Mostis Jozsef. Nu pricepe decâtu forțe
puțin românesce. Pe d-lu Lucaciu nu
l'a înțelesu. Elu acolo nu a observatu
nici o agitare în popor. De aceea și-a
duce bine aminte, că pe d-lu Lucaciu
l'a intreruptu în vorbirea sa cineva c'un
strigăt de „nu-i drept”, la ceea-ce s'a oprit,
de ôre-ce ascultătorii s'au iritatu pentru
acesta, și că d-lu Lucaciu l'a provocatu
pe sub-petor, ca pe conturbatoru să-l
îndreze la ordine.

Preș.: Cine a fostu acela, care a
strigatu?

Mostis: Mă rogu, a fostu notarulu
nostru Pap Zsiga.

Preș.: De alta nu-ți aduci aminte?

Mostis: Nu!

Preș.: D'apoi ce ai observatu: fost'a

poporul agitat? Strigat'a să péră Un-
guriu?

Mostis: No, mă rogu, apoi deu dicu,
așa ceva n'a fostu.

Preș.: Apoi ce a strigatu poporul?

Mostis: Mă rogu a strigatu: să
trăescă! N'a fostu acolo nici unu rău;
nu s'a întemplatu nimica.

Preș.: Grijesce moșule, te facu atentu,
că ești bătrân, c'unu picioru în mor-
mēntu. Noi trebuie să judecăm dreptu,
și pe d-ta te vomu jura. Griji de suflet!

Mostis: Sciu mă rogu, nici nu m-ăș
perde sufletulu. Numai unu Dumneșeu
am, dér totuși ce nu sciu, nu pot
să dicu.

Böszörményi: se rógă de tribunalu,
ca să potă fi concediatu a se puté de-
părta.

Preș.: Despre acesta ne vomu con-
sulta.

Procurorulu: Fiindu timpul înainte
și considerēndu, că dintre martorii de
până acum unii ar dori a se depărta,
și luēndu în considerațiă, că nu vomu
avé trebuință de denșii în cursulu per-
tractărei, propun, ca martorilor: Bö-
szörményi Endre, Szűcs Illés și Mostis
să li-se cêră jurământulu.

Coroianu dice, că și de acești mar-
toru se vede a fi lipsă în cursulu per-
tractărei și e în contra jurării și con-
cediării lor ađi.

Tribunalulu îi pune să jure, și reți-
nēndu numai pe Böszörményi, pe cei
doi îi concediéză, plătindu-le competența
loru legală.

Ședința la 6 ore și 25 minute se
încheiă.

*

5 Iulie; ziua a 2-a de pertractare.
Ședința se începe la 9 ore 5 min. Pu-
blicu mai puțin decatu er. Se con-
tinuă fasiunile martorilor. E provocatu
să vină martorul

Roth Mátyás: La întrebările preșe-
dintelui răspunde, că e din Tăuții de
susu, a fostu presentu la conferința ale-
gătorilor din cestiune, și că l'a price-
putu pe oratorulu Vasiliu Lucaciu. Re-
petă apoi cu-o pertinaciă și obrășnică
între adevêr caracteristică toate acelea,
ce martorii acuatori de mai nainte au
espusu; și când președintele îl întreabă
despre fasiunile, ce le-a făcutu înainte
judelui investigatoru, răspunde, că toate
acelea le susține și ađi.

Președintele: Cu ce a încheiatu d-lu
Lucaciu?

Roth M.: Va veni fraților preste pu-
țin timpul, în care vomu face și noi
datorința noastră!

Președ.: Și decă ai fostu de față până
în capētu, sci-mi-ai spune, ce efectu a
produsu vorbirea lui Lucaciu? Veđi, lu-
crulu e vechiu destulu, dér totuși de
ce-ți aduci aminte?

Roth M.: Au fostu de totulu agi-
tați, și au totu strigatu: să trăiescă.

Președ.: Terminēndu-se fasiunea a-
cestui martoru, îl rogu pe d-lu acusat
ca să-mi espună observările sale față
cu ea.

Lucaciu: On. Tribunalu reg.! Nu
sciu de ce să mă miru mai multu. De
impertinență acestui martoru, care de
on. președinte, care i-a pusu pe buze
toate întrebările așa, că elu nu avea să
răspundă altcum, decâtu cum a fostu
silitu, ca să nu lase a se nimici fasiunile
dinaintea judelui investigatoru. Am însă

să spună din capul locului, că nici această martorie nu scie românește și că poate chiar acesta pricepe mai puțin limba noastră. Cum am spus și mai înainte, mi-ar plăce să reproducă românește recriminările sale. Dér față de acesta m'as îndestuli și numai cu atâtă, decât ar soi să spună aici, cum se dice séu cum așu fi dîsú eu: „a magyarok egyházunk szentélyeibe tolakodnak, egyházi törvényeinket lábbal tiporják“ etc.? Proposițiunea această chiar cum a dîs'ó și martorul, pretinde o cultură mai superiôră, ce nu numai că nu se vede, dér nici nu se poate presupune la martorul. Dér lăsămú tóte la o parte și-lú întrebămú pe martorul însuși, că sci-mi-ar reproduce numai o singură proposițiune românește din cele ce le-a dîsú?

Böszörményi (procurorul): Mě rogú, onoratú tribunalú, este deja o decisiune a d-vóstră, pe basa și în puterea căreia aici nu póte și nici nu e iertatú, ca martorul să rostescă măcarú unú cuvěntú în limba română. Nu ne-amú adunatú noi aici să vedemú, decât scie séu ba cineva românește; e destulú, decât cu jurământú afirmă, că scie, din parte-mi protestezú cu tótá puterea posițiunei ce-o ocupú, ca cererei acusatului să i-se dea locú.

Președint.: Onoratulú procurorú se fiá convinsú, că noi nu ne vomú abate dela sentința noastră de mai înainte în această cauză adusă, ér câtú pentru d-lú acusatú și avocatulú apărătorú mai repetú odată, că acestei pretensiuni a lorú nu se póte satisface, și mē rogú, ca să se ia la protocolú, că tribunalulú cu tótá gravitatea oficiului séu odată pentru tódéuna anunță, că unorú pretensiuni, ca acestea, nu póte și nici nu vré să dea locú. E destulú, că martorulú a declaratú, că scie românește și că l'a priceputú pe d-lú Lucaciú, când a vorbitú în Těuși.

Lucaciú: M'asú ruga să se întrebe martorulú încá odată și seriosú, decât aieva scie elú românește?

I-se pune întrebarea dorită.

Roth M.: E dreptú, că eu nu știu limba, care se vorbește în România, dér totú l'am priceputú pe cinstitulú domnú părinte Lucaciú.

Acusatulú: Martorulú mai înainte în depunerile sale a dîsú, că elú a știutú mai de multú puținú românește, dér că acum a uitatú. Luatu-s'a această la protocolú?

Roth M.: Eu am umblatú ca soldatú în Těra românească și atunci am știutú să vorbescú, dér acum am uitatú.

Judele Kólcei: Care limbă o ai uitatú? Aceea, care se vorbește în România, séu aceea, pe care o vorbescú și pe la noi și pe care o cunoscú și D-ta?

Roth M.: Pe cea din România. (În publiculú româneșú se produce unú zîmbetú de compătimire.)

Lucaciú: Decát dérá martorulú în limba aceea din România nu scie vorbi, reproducă-mi câteva pasage din vorbirea mea în acea limbă, ce se grăsece aici printre noi, și în care — decât după dēnsulú se admitú aceste două deschiliri, — am vorbitú și eu?!

Roth M.: (după ce reproduce cuvintele acestea interpretele). Eu mē rogú nu știu și nici că așu fi în stare; le potú spune ungueresce, dér românește nu.

Lucaciú: Mě rogú să se pună la protocolú, că nu scie din cele dîse să reproducă în limba română nici o proposițiune.

(Tribunalulú față cu acestea își exprimă numai neplăcerea și denégă prin gesturú, ér procurorulú face nisce observări contrarie).

Coroianú: On. tribun. reg.! La observările onorat. procurorú am onóra a reflecta. A dîsú d-lú procurorú, că fórte bine a făcutú on. tribunalú, când a enunțatú, că aici nu putemú face prelegeri și școlá limbistică, și când i-a făcutú atenți pe martori la jurământú și ca să se țugete și ferescă, ca nu cumva să acă mărturi mincinoșe. Dér se vede,

și eu sunt convinsú chiar pe basa fasiunilorú martorului, că elú nu numai e în nesciință și necunoscință a limbei, dér că chiar pe această basă e și mincinosú. Acesta ar trebui să fiá convinsú, că gerea nu numai a d-lui procurorú, ci și a onoratului tribunalú. Aici e o datorință iminentă și indispensabilă a se pune tóte acele întrebări, prin carú s'ar puté desface și aráta neîmpedeatú totú adevěrulú. Decát chiar martorulú a spusú, că elú nu scie românește, prin urmare cum se potú lua fasiunile și acuzările lui de adevěrate?

Procurorulú: Prea greșitá mi-se pare observarea d-lui avocatú, că martorulú nu scie românește. E dreptú, că elú a dîsú că a uitatú românește dér numai limba românească din România o-a uitatú ér această e mare deosebire. Mě rogú decát a nu trece cu vederea această și a se notifica și în protocolú.

Preș.: Mě rogú, omulú la de acestea întrú adevěru trebuie să viá în mânia. Dér nu amú adusú noi ore în această cauză decisiune? Vě rogú séu nu vė mai ocupați cu de acestea, și prin astfelú de proceduri și șicane séu nu împedeatú cursulú liberú și frumosú alú lucrului. Nu potú să dau locú la astfelú de dispute nemotivate, fără nici unú înțelesú și lungi. Martorulú va fi chiamatú să jure. Are d-lú apărătorú dreptulú a protesta această însă póte séo facá și numai în apelațiune ce are dreptú séo facá la finea pertractării. Mě rogú séu nu fimú în lucrulú nostru împedeatú și vecsatú.

Coroianú: Eu nu vréu și nici că mi-e voia să vecsezú pe cineva, cu atâtú mai puținú pe on. tribunalú. Eu mē luptú și mē nisuescú numai pentru desvélirea adevěrului curatú. E dreptú că on. tribunalú a adusú deja eri o decisiune în această cauză, nu vréu să criticú adú cum, dér mē rogú eu nu potú primi și nici admite, ca aceea decisiune adusă față c'unú altú martorú, să se aplice și la acestú casú și la acestú martorú. Decisiunea de eri a tribunalului a avutú locú numai față cu martorii de eri, dér la nici unú casú și la cei de adú și viitorú. Și o spunú din capul locului, că de câte ori voi vedé de bine și mise va impune datorința, imi voi face reflecșiunile și protestele mele în această direcțiune.

Tribunalulú se retrage și aduce o nouă decisiune ce consumă deplinú cu cea de ieri; considerândú, că martorii vorú fi jurați și că depunú ungueresce, în limba statului, nu se póte admite ca românește încá să fiá întrebati și să reproducă cele dîse „Lelkük rajta“: „sufletul lorú să răspundă, dér noi nu vomú face academică limbistică ai ei.“

După această ispravă președintele'lú întrebă pe acusatú decât are a reflecta ceva la reflecșiunile martorului?

Lucaciú: Numai două: 1-a e imposibilú ca elú să spună adevěrulú; 2-a de ar și fi cu puțință să susțină că tóte cele spuse de elú suntú adevěru, obiectivú suntú false și minciuni.

După acestá d-lú avocatú Coroianú îlú mai întrebă pe martor despre circumstările cum, când și între ce împrejurări și-a iscălitú numele la delatiunea insinuată pretorului? După-ce răspunde și la ceste tocmai așa de confusú, câtú de neașteptatú s'au pusú întrebările, — se trimite pe banca martorilorú și se chiamă martorulú Eremia Petrașú.

SCRILE DILEI.

Din Blășiu se scrie, că Escelența Sa d-lú Archiepiscopú și Metropolitú Dr. Ioanú Vancea s'a decisú a aduce noué jertfe pe altarulú culturai române dărúndú din alú séu 4700 fl. pe sémá școléi de fetițe din Blășiu, 2000 fl. pentru arangiarea unui museu filologicú în Blășiu, ér 3000 fl. pentru înființarea unui fondú de pensiuine pe séma profesorilorú dela școléle din Blășiu. Asemenea fapte ge-

neróse și nobile suntú ca sunetulú argintiu alú clopotului, care străbate tóte unghiurile și face sé se înalțe și sé se umple de admirare și de recunoscință tóte inimile. Asemeni fapte vorbescú de sine.

Archiducele Albrecht se afirmă, că va întreprinde dílele acestea o călătoriá în Ardealú, cu scopulú de a inspecta armata staționatá în díferitele orașe ardelené. Probabilú în sėptemána viitoare Alteța Sa va sosi la Clușiu. „Kolozvár“ este informatú din isvorú autenticú, că Alteța Sa va trece cu această ocaziune și în România, pentru a visita pe Sueranii României la Sineia, unde va petrece o dí.

Darú pentru școlá. Distinsa familiá *Mocsonyi* a dărúitú 1200 fl. pentru redicarea unei frumoșe școle românești pentru poporulú din comuna Foenú din tractulú Ciacovei. Frumoșá școlá, la care vorú funcțiuna 2 învățatori, va fi gata câtú mai curěndú, și va costa cu totulú 4500 fl. Insemnatú meritú are pentru acestá tînărulú și bravulú preotú de acolo *Nicolae Popa*.

Eminescu. „Neue freie Presse“ din Viena, făcěndú necrologulú regretatului poetú Eminescu, díce între alte elogii, că, alătura cu Alexandri, Eminescu e celú mai insemnatú poetú alú României și elú a probatú în poeziile sale că limba română, ce era desprețuitá acum câteva decenii, ca limbă a țeranilorú, este în stare sé satisfacă exegínțele cele mai înalte și mai dífícile ale creațiunei literare. Díarele din străinătate urméză a înregistra mórtea lui Eminescu. „Deutsche Zeitung“ din Viena îi consacrá lui Eminescu de asemenea unú articolú. „Le Courier du Soir“, vorbindú de mórtea poetului, díce că România a perdutú unú poetú, cu care, cu dreptú cuvěntú, meritá sé se mândrěscá.

Filoxera. Se vorbește, că s'ar fi datú de urma filoxerei și în vilele dela Bucurdea, Cricău și Tělna, din Comitatulú Albei de josú. În adunarea comitetului administrativú s'a hotărítú a se cere dela guvernú pe cale telegrafică trimiterea unorú specialiști să cerceteze și să constate, decât e ori nu adevěratá această scire, care a umplutú de spaimá populațiunea din acele părți.

Contra emigrárilorú la America. Din rapórtele sosite la ministrulú unguerescú de interne, emigrările la America din Těra unguerescá s'au făcutú în timpulú din urmă prin intervenirea a doi agenți ai societății pe acții „Hamburg-Amerikanische Paketfahrt“. Agenții se numescú Zeitinger Herman și Zanderev Izsak, carú ca necunoscúți au străbátutú díferitele părți ale țerei, ademenindú cu promisiuni pe locuitorú ca să emigreze la America. Ambii agenți se aflá astáđi în închisóre preventivá la tribunalulú c. r. din cerculú Wadowicei. Ministrulú ung. de interne a datú o ordinațiune cătrá autoritățilú pentru a paralisa activitatea acestorú agenți și a procede în contra lorú aměsuratú prescrierilorú legéi.

Nu' i vorbă, vorú fi îndemnatú agenții amintiți populațiunea la emigrare, dér dela bine și mulțumire nimenea nu se duce eu tóte îndemnurile agenților. Emigréză populațiunea din cauza miseriei și altorú neajunsurú, ca dări mari, esecutiuni, prigoniri ș. a. Acestora sé le puná regimulú capětú și emigrările vorú înceta.

Focú. Astáđi la orele 7¹/₂ dimineța a arsú casa rece din cimiteriulú catolicú de pe Livadea-poștei, în Brașovú. Foculú s'a născutú din luminările, ce fuseserá aprinse lângá unú cosciugú, ce se afla în numita casă. Casa, construitá din lemnú, în scurtú timpú fú prefăcutá în cenășă.

A arsú împreună cu ea și cadavrulú unui micú băiatú.

Dedicatú Reginei României. A apărutú în Roma ultimulú volumú de fabule, intitulatú „Mondo fantastico“, de Ernesto Roux și dedicatú scrițorei Carmen Sylva.

După câtú aflá „Românulú“, M. S. Regina României Elisabeta a trimisú dreptú mulțămire o scrisóre fórte măgulitóre d-lui Roux.

Din comitatulú Turda-Arieșú. În adunarea comitetului administrativú, ținutá la 10 Iulie n. c., s'a adusú la cunoscință o dispozițiune a ministerului ung. de finanțe, prin care se interdice încassarea prin esecutiune a dărilorú dela economi, începěndú din 15 Iulie și până după seceratulú séměnatúrilorú de tómná. Din cauza ivirei filoxerei în părțile ardelené, ministrulú de agriculturá opresce a se transporta în acestú comitatú vițe de viá și pomi, mai vėrtostú de pe teritoriulú comitatului Těrnevei-micé. S'au încassatú în luna lui Iunie 20.909 fl. dare directá, rěmăněndú restanță de pe întregú anulú 227,926 fl.; în darea militará s'au încassatú 357 fl., restanță 14,545 fl.; în darea de consumú 1100 fl., restanță 8642 fl.; competențe de timbru 5583 fl., restanță 87,624 fl.; fondulú de pensiuine alú învățatorilorú 473 florini, restanță 12,944 fl.

Sokolisti cehi. În onóra gimnasticilorú (Sokol) cehi, carú au fostú la Parisú, unde Francezii le-au făcutú o primire strălucitá, s'a datú în Praga, la întócerea lorú, o petrecere pe insula Sofia. Aplause nesfěrșite au urmatú cetirei unei telegrame sosite din Francia, de cuprinsulú, că 2000 de gimnastici adunați în Levallois le trimitú salutări frațilorú lorú cehi. Mii de voci strigará „să trăescă Francia“ și musica întoná Marsiliesa. Poliția a opritú — negreșitú ca sé nu supere pe Germania — arborarea steagurilorú în colorú slave și franceze, precum și atěrnarea lampionelorú cu inscripția „République française“. Cu tóte astea erau destule panclici în colorú slave și franceze. Precum s'au supěratú foile germane pe Cehi la plecare, totú așa se vorú supěra și acum din pricina serbării, pe care o vorú lua ca o demonstrațiá a Cehilorú contra Germaniei.

Tarifulú pe zone trebuie sé se introducă și pe linia căii ferate Deșiu-Valea Someșului, pentru că documentulú de concesiune dispune a se introduce și pe liniile societățilorú schimbările, ce se introducú pe liniile statului. Direcțiunea căii ferate Deșiu-Valea Someșului a hotărítú sé adreseze ministrului de comerțú o representațiune în această afacere pentru stabilirea tarifului.

A rėposatú. Fóia protestantá unguerescá „Apostol“, ce o publica dela începutulú acestui anú preotulú ev. din Clușiu, Moritz Gratz, și-a datú ortulú popii din lipsă de cetitorú.

Creditulú fonciarú urbanú din Iași. Noulú comisarú alú guvernului românú, pe lângá creditulú fonciarú urbanú din Iași, d-lú F. Stelianú, publicá următórea convocare în „Monitorulú oficialú“: Considerândú, că capitalulú de revirementú și fondulú de rezervá alú creditului fonciarú urbanú din Iași a ajunsú în disproporțiune cu satisfacerea regulatá a datoriei anuale a creditului: În basa art. 85 din legea din 1873 pentru creditulú fonciarú românú, și a autorizațiunei guvernului, cuprinsá în adresa Nr. 24.952 din 1889, a d-lui ministru de finance, invitá pe d-nii societari a se întruni în adunare generalá estraordinará în díua de Duminecă, 30 Iulie stilú v. (11 Augustú st. n.) 1889, orele 12 din dí, pentru a avisa la mėsurile necesare pentru continuarea operațiunilorú credi-

tului și la neputință pentru a decide lichidarea societății.

Licitare. Măne în 4/16 Iulie, la 9 ore a. m., se va licita în cancelaria oficiului cărților funduare din locu casa lui Niculae și Iléna Florea, prețuită cu 255 fl. Comisarul alți licitării e notarul public Iosif Maager.

Invitare la ședința ordinară a camerei comerciale și industriale din Brașov, care se va ține *Marți în 16 Iulie n. a. c. după amiază la 3 ore.* (Tergulul cailor Nr. 89.)

Corespondența „Gaz. Trans.“

Iclodă, 26 Iulie 1889.

On. D-le Redactor! Binevoit a'mi concede, ca în cele următoare să arăt pe scurt onoratalui public cetitor pățania noastră cu dreptul de cărciumărit. Atât înaintea, cât și după 1848, dreptul de cărciumărit a fost al comunei, dându-se în tot anul în arândă pe calea licitațiunii cu 300—350 fl. și din banii aceia se plăteau notarul, primarul, învătătorul și alți funcționari ai comunei.

Iclodul ar fi o comună mică, abia numără o sută de familii, e situată pe malul drept al Târnavei-mici, în apropierea Blășiului și e locuită numai de Români. Foștii nemeși nu au pământ pe hotarul acestei comunei cât pui piciorul, afară de Il. d-nu Augustin Lăday, care posedă cam 12 jugere.

Încă de pe timpul absolutismului, foștii nemeși au început procesul în contra noastră pentru dreptul de crășmărit care pe încetul s'a continuat până în anul 1883. În acel an cam pe la născerea S. Ioan Botezătorului, solgăbirul de atunci R. M. prin ordonanță, nu știu legală ori ilegală, a confiscat dreptul foștilor iobagi în favorul foștilor nemeși, lăsându-i iobagi, respective comunei, numai șase săptămâni de toamnă și tot de-odată pe crășmarul de atunci l'a oprit de a mai vinde beutură, sigilându-i vasele. La câteva zile după aceea, tot solgăbirul fixă o di de licitație și pe ziua fixată se prezintă în comună, dăr nu s'a insinuat nici un licitant; după aceea fixă alți 2-lea termen, alți 3-lea termen etc., dăr par'că era făcătura, licitanți nu erau ca'n palmă.

Sătenii au lăsat lucrul într'ată. Destul, că crășmă nu era în comună, beutură nu se vindea decât în săptămânile de toamnă, când și comuna avea drept, după ordonanța solgăbirului; atunci apoi, ce-i drept, la totă casa era crășmă.

Pe la finea anului solgăbirul era publică di de licitație pentru crășmăritul din Iclodă pe anul următor 1884, și pe numita di se prezintă în comună. De astă-dată l'u puseră păcatele pe un Jidan din Sancelu să cumpere dreptul de cărciumărit pe acel an și încă numai cu 150 fl., din cari jumătate'i și plăti atunci. Dăr ține-te, Jidove, acum! puneți crășmă, decă ai unde! Cu câteva zile înainte de anul nou vine Jidanul în comună, pentru a'și căuta locu, unde s'și așeze butea cu vinarsu, rōgă pe unu, rōgă pe altul, ca s'și țină crășmă, dăr nu s'a învoit nimenea; merge acasă, vine într'altă di, dăr nici atunci nu și-a căpătat omu; venind a treia oră, tot așa a pățit.

Sosesc și 1-a Ianuarie 1884, și cărciumă totu nu era în comună. Jidanul ia o hârtie de 100 fl., vine cu ea în satu cutierându ulișe, imbiă pe fiă-care locuitoru, cu care se întâlne, s'și țină crășma promițându'i, că acea bancnotă i-o dă deasupra pe lângă prețul convenit, însă, neînvoindu-se nimenea, și de astă-dată s'a reintorsu acasă cu buzele drimboiate, bătându-se în pieptu de necaz și blăstămându ora, în care a făcută tergu cu solgăbirul.

De ar fi mersu lucrul totă așa, ar

fi fost bine, dăr s'au aflat și aici cățiva fruntași (4 inși), cari mai alesu în zile de Dumineci și sărbători vindeau beutură mai pe sub mână. Jidanul auctendă despre acăsta îi acasă la judecătoria pentru conturbare în posesia, unde înfățișându-se pe ziua citată, s'au învoit cu acel Jidan să rămână ei arândă și să plătescă arândă, pentru acel an solgăbirului.

Îns Ilustritatea Sa D-lu Augustin Lăday din Petrifalău și St. D-nu Albert Elek, not. cerc. din Sancelu, au binevoit a mijloci, că anul următor 1885 era s'a licitat crășmăritul pe seama comunei, și de atunci și până acum acel drept l'am și folosit erăși noi, ca și mai înainte, spre trebuințele noastre comunale.

Ei, dăr foștii nemeși, îndată-ce a eșit legea pentru desdaunarea regaliilor a început erăși procesul în contra noastră, care a ajuns până la Curia reg. din Budapesta, de unde cam pe la finea unei trecute am primit sentința de judecată, dată în favorul foștilor nemeși, rămânându-ne nouă cu începutul anului viitor 1890 numai dreptul de trei luni.

În 17 Iulie n. c. etă că pe neastepate se prezintă în comună o comisiune dela tribunalul din Ibaștalău, dimpreună cu mai mulți competenți, pentru a încheia pactul de învoire cu sătenii în acăstă cauză, dăr atunci, fiindu o di frumoasă de lucru, toți omenii erau la câmp; în satu nu erau decât copii și câte o babă bătrână; numai un fruntaș, care din întâmplare era acasă, a subscrisu protocolul de învoire în numele comunei.

Destul că legea desdaunării, aflându comuna în posesiune, suma convenită er îi compete ei, ea prin reprezentanții sei și-a insinuat recursu la timpul hotărit pentru desdaunarea regaliilor, (nefîndu procesul încă terminat), și etă că acum din capitalul, ce se va asema pentru crășmăritul din Iclodă, numai a patra parte va fi a noastră. Astfel stă lucrul cu regaliile din Iclodă.

Am tot așteptat, că dăr cineva dintre fruntașii comunei își va ridica vocea în public și ne va arăta lumii necazul nostru, dăr vedend, că pe nimenea nu-lu prea dore, aceea o facu eu cu aceea rugare, că decă vrea un d-nu avocat român ni-ar garanta, că până la finea anului curentu va pute aduce lucrul acolo, ca: desdaunarea să fiă întregă a comunei, precum a fost și crășmăritul, să binevoiescă a se adresa către un. Domn Iosif Lita, preot gr. cat. în Iclodă [poșta ult. Blășiu], care în înțelegere cu comitetul comună se va înțelege cu respectivul d-nu avocat în acăstă cauză.

Un sătean

Telegramă part. a., „Gaz. Trans.“

Dicsö-St.-Mărtin, 15 Iulie. Părintele Orbeanu din Iclodă a plecatu a di la temniță, ca s'și facă pedepsa de 3 zile, la care a fostu condamnatu (și 30 fl. amendă) pentru numele fiului său Horea. La plecarea părintele Orbeanu a fostu însoțit de jumimea din Câmpia, care a luat parte la petrecerea din Dicio-St. Mărtin. (Să se întorcă sănătoși vrednicul preot! — „Red. Gaz.“)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta)

Paris, 15 Iulie. În ședința camerei s'a pronunțat în contra deputatului Leherisse censura și eschiderea. Deorece acesta nu părăsesce tribuna, e scos din sala de ședințe de un despărțământ de soldați. Apoi s'a primit proiectul de lege, prin care se opresce d'a fi cineva alesu deputat în mai multe locuri.

În urma hotărîrii camerei de

acusațiune, vor fi trimiși înaintea tribunalului de stat Boulanger pentru atentat în contra siguranței statului, pentru complot și pentru defraudarea unei sume de un sfert de milion, precum și Dillon și Rochefort ca urzitori și complici.

DIVERSE.

Copila—pisică. Profesorul de medicină din Paris *Charcot*, are în căutare o copilă cu o fire estra-ordinară. În spitalul Salpêtriere, decă o strig pe nume, de-odată și-se arată o copilă drăgălașă, de 14 ani, cu ochi blândi, vineți, cu păr bogat, auriu, care-i atâră pe umeri, cu o față atrăgătoare și inteligentă. E îmbrăcată într'o haină întunecată gătită cu roșu și răspunde cu grație la toate întrebările asupra etății și obiceiurilor ei.

Deodată se schimbă expresiunea feții ei, devenind mai aspră și ochii ei încep a se învârti înfricoșat în cavitățile lor; trăsăturile i-se consumă, gura i-se strînge și într'o clipită bolnava se aruncă la pământ, umblându pe mâni și picioare. Acum încep minunile. . . ea caută să se vire prin vre-o crepătură cu o îndemănare de necredut, sare pe sub mese, pe sub scaune, și decă vrei s'o prinți, suflă ca o pisică iritată.

Firea de pisică s' manifestă din ce în ce mai mult; mărăie ca pisica, se cocoșază ochii îi așintesc înaintea ei și devin mai solicioși. . . răsună o miunare prelungită, care crește tot mai tare ca a unei pisici, pe care o aduc în iritare. Decă arunci în odaie un globurel de hârtă imboțită, de-odată se pitulă, sare pe elu cu mâni cu picioare, își întinde o mână, ca pisica laba, apucă globurelul și se joca cu el, sărindu în jurul lui și aruncându-l încolo și încoco.

Deodată, altă schimbare. Jocul încetă și se irită de nou. Se târăie împrejur, firesce totu pe mâni și pe picioare, și umblă se șgărie și se mușce. Se miaună înfricoșat, încatu te sperii. În fine era liniștită, își linge mâna ca o pisică. Apoi se pune pe spate și bola îi trece.

În decursul scenei acesteia, care asupra privitorilor face o impresiune de totu dureroasă, nu-i folosesc nimic ori câtu o strig și o admoniez, așa e de perdată în rolul ei. se pare, că nu are nimic omenesc în sine. Fiă-care crisă, de felul acesta, ține 20 minute. Încetându crisa nu-și aduce aminte de cele petrecute, și se miră, că mâinile îi sunt șgăriate și hainele murdare.

Casuri de acestea de bolă s'au întâmplat de repețite ori în trecut. În suta a 17 călugărițele din Cambrai se cățărău pe arbori și prin miaunatul lor îngroziau pe locuitorii din întregu ținutul. În vătățul Sauvages istorisesc, că elu a vădutu bolnav de felul acesta, care începea se tremure când vedea un căne, er Raullin spune, că a vădutu o mânăstire, în care copilele credeau, că sunt prefăcute în pisici și că la anumite ore de nopțe se miunau ca pisicele pe coperișe.

Profesorul Charcotu dice, că nu i-s'a mai întâmplat un asemenea casu de bolă, dăr are destule temeuri a crede, că o va vindeca și o va inapoia sănătoșă părinților ei.

Ciocnire și deraliere de trenuri. Diarele din Galați scriu: Un tren de marfă, ce a plecat din Galați, între stația Șerbesti și Independența, s'a întâlnit cu alt tren de marfă, ce venia din Băcău, la orele 3 și jumătate dim. și s'a ciocnit așa de tare, încatu ambele mașini, cât și toate vagoanele în număr de 100, s'au stricat. Consecințele ciocnirii: mărtea unui impiegat, rănirea a 5 funcționari și pagubele materiale. Din acăstă ciocnire s'au causat mărtea lui Vasile Chirvasă, manipalantul trenului Nr. 615. Elu lasă o soție și doi copii. Răniți sunt: Stefanu Iconomu,

fochist, este grav rănit și totu corpul opărit; Rășcanu Petru, șefu de tren, grav rănit, are o plagă la ochiul dreptu, din care cauză va rămâne chior; Nica Vasile, fochist, de asemenea grav rănit la piciorul dreptu, aproape rupt; Minietri Paul, conducător; totu corpul seu este o rană; și alți 5-lea un alt conductor, totu grav rănit și alu căru nume l-am scăpat din vedere. Pagubele cauzate se ridică la peste 200 mii lei, afară de stricăciunile vagoanelor; toate vagoanele erau încărcate cu grâne și grânele s'au risipit pe totu platoulu desastrului.

Pe linia Colonia-Francfurt, lângă stațiunea Röhmoos, a deraliat trenul accelerat, fiindcă s'a schimbat falsu macazul și s'a isbit cu trei vagoane de pe linia. Optu persoane au fost omorite și unspredece rănite.

†

Pătrunși de adencă durere vă înscințăm despre repausarea multu iubitelui meu soțu respective tată

B. G. Popovic,

cavaleru „steua României“ membru fundator alu Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, alu Societății Academice „România Jună“, furnisorul curții regale române etc. etc.

decedat din viață Lună 26 Iulie (8 Iulie) 1889 la 8 ore dimineața în etate de 65 ani.

Rămășițele pământesci ale prea scumpului și multu regretatului defunctu se vor înmormenta Miercuri în 28 Iunie (10 Iulie) la 10 ore a. m.

G a i n f a h r n - V ö s l a u , 26 Iunie (8 Iulie) 1889.

Aspasie Popovic, ca soție, Zoe, Lucia, Căsară, ca copii.

ULTIME SCIRI.

D-lu Corneliu Popu Păcuraru, revisoru școlar alu județului Râmnicu-Vâlcei, precum ni-se comunică de acolo a fostu destituit. Scirea acăsta ne-a surprinsu. Așteptăm să cunoșcem motivele destituirii.

Cursul piței Brașov

din 14 Iulie st. n. 1889.

Bancnote românesce	Cump.	9.42	Vend.	9.45
Argintu românesc	-	9.37	-	9.40
Napoleon-d'ori	-	9.44	-	9.46
Lire turcesce	-	10.62	-	10.68
Imperiali	-	9.62	-	9.68
Galbeni	-	5.58	-	5.60
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	102.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.59	-	99.—
Ruble rusesce	-	120.50	-	121.—
Discontul	-	6 1/2—8%	-	pe an.

Cursul la bursa de Viena

din 13 Iulie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	100.10
Renta de hârtă 5%	-	-	-	91.20
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	112.75
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.90
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.90
Bonuri rurale Banat-Timișu	-	-	-	104.90
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.90
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.90
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	-	-	-	99.75
Imprumutul cu premiul ungurescu	-	-	-	141.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	-	-	127.—
Renta de hârtă austriacă	-	-	-	83.85
Renta de argint austriacă	-	-	-	84.70
Renta de aur austriacă	-	-	-	109.90
Losuri din 1860	-	-	-	141.25
Acțiunile băncii austro-ungare	-	-	-	907.—
Acțiunile băncii de creditu ungar.	-	-	-	316.—
Acțiunile băncii de creditu austr.	-	-	-	302.50
Galbeni împărătesce	-	-	-	5.64
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.45
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	58.30
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	119.20

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

IUN MIRCIA

carele în anul 1849 a slujit în Avrigu la baronul Bruckenthal, se provocă, ca în interesul său propriu să încunoscinteze pe „Administrațiunea” acestei foi despre locuința sa, unde se află de presentă.

No. 176—1889. 118,3 -1

CONCURS.

Pentru ocuparea cu 1 Septembrie n. a. c. a 3 posturi de învățători și a unui post de învățător la școala civilă de fete cu internat a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, prin acesta se escrie concursu.

c) o arătare în scris despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum; d) arătarea specialității, pentru care sunt pregătiți cu deosebire, și e) fiindu limbă română limba de propunere, să dovedească, că posedă perfectu limbă română în vorbire și în scriere; pentru postul de învățător se cere, pe lângă calificațiunea amintită mai sus, și calificațiunea specială pentru lucrul de mână și vârsta de cel puțin 20 ani.

G. Barițiu, președinte. Dr. Ioan Crișianu, secretar II.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașov la Răznov-Zărnesc-Bran: 12 ore 30 m. după amez. b) " " " Zărnesc: 4 ore după amez. c) " " " Săcuie [S Georgi]: 1 oră 30 minute noptea. d) " " " Făgăraș: 4 ore dimineța. e) " " " Săcele: 4 ore dimineța.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Răznov-Zărnesc-Bran la Brașov: 10 ore înainte de amez. b) " Zărnesc la Brașov: 9 ore a. m. c) Din Săcuie la Brașov: 6 ore seara. d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineța.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu. Includes arrival and departure times for various stations like Viena, Brașov, Sibiu, etc.

Nota: Numerii incuadrati cu linii grose insemneza orele de noapte.

„ALBINA”, institutu de creditu și de economii Filiala Brașov. acorda la comercianți și industriași contra acoperire hipotecară seu contra hârtii de valoare Credite de Conto-Corrent cu interese de 6%.

Avisu d-loru abonați! Rugam pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.